

ІНТЕРПРЕТАЦІЯ КОМЕДІЇ В. ШЕКСПІРА «СОН ЛІТНЬОЇ НОЧІ»:
СЕМІОТИЧНИЙ АСПЕКТ

(Боговін О. В., канд. філол. н., доцент;
Козлова А. О., студентка 1 курсу)
БДПУ, м. Бердянськ, Україна

Семіотика в сучасній науці розглядається як явище, з яким люди стикаються кожен день. Розкрити значимість і поширити цю науку серед інших допомагали роботи багатьох дослідників, а саме: американського філософа Ч. С. Пірса, теоретика семіотики Р. Барта («Основи семіології», 1975), спеціаліста з семіотики У. Еко («Роль читача», 2004) та ін. Говорячи про видатного драматурга В. Шекспіра, варто зазначити, що його творчість вивчали такі вчені: американські шекспірознавці Д. Маккарті та Ж Шлюетер, датський літературознавець Г. Брандес та шекспірознавець Е. К. Чемберс.

Актуальність обраної теми зумовлена недостатньою вивченістю семіотичних елементів у творчості В. Шекспіра.

Під поняттям семіотики ми розуміємо науку, яка досліджує способи передачі інформації, властивості знаків та знакових систем в людському суспільстві, природі та в самій людині. Тобто, це теорія знаків, їх систем та структур. Проаналізувати семантичні елементи у творчості В. Шекспіра, взявши за основу його комедію «Сон літньої ночі», є метою нашого дослідження.

У комедії В. Шекспіра «Сон літньої ночі» наявні яскраво виражені природні символи, просліджується тісний зв'язок між символом і референцією у рамках троїстої структури знаку.

Серед елементів природи в комедії можна виділити новий місяць. Як відомо, «Молодиком» називають першу чверть, коли диск Місяця починає рости, а через кілька днів з'являється серп нового Місяця. У аналізованому творі спостерігаємо ще одну конотацію, яку використовує Тезей – «година шлюбу». Становлення на нічному небі нового Місяця – це час, коли вони з його обраницею Іпполітою одружаться.

Іншим відомим природничим символом є троянда. У комедії з нею порівнюють Гермію. Троянда символізує недоступну красу – красу, якою нелегко оволодіти, дівочу чистоту та невинність. Проте, князь Тезей, порівнюючи Гермію з цією квіткою, говорить, що вона повинна стати щасливішою, якщо віддасть свою красу нелюбому чоловіку. Та чи зостанеться Гермія трояндою, якщо її краса вже не буде недоступною?

Велику роль у творі відіграє гай, адже саме там відбувається переважна більшість подій. Гай – це невеликий листвяний ліс, але окрім цього, це символ приємного відпочинку, а для головних героїв комедії, закоханих Лізандра та Гермії, це ще й місце першої зустрічі, тобто, місце зародження їхнього кохання.

Також у комедії В. Шекспіра ми можемо прослідкувати зв'язок між символом і референцією: Оберон, король фей та ельфів, наказує Паку знайти афінянина, маючи на увазі Деметрія, але у Пака склався образ тільки із національної приналежності юнака, тому він приводить першого-ліпшого, а саме Лізандра, зважаючи на афінський одяг закоханого.

Окремо варто відзначити образи фей та ельфів, адже вони є фантастичними образами, у яких немає відповідників у реальному світі. Інакше кажучи, вони є знаками, які володіють сенсом, але позбавлені значень. Це є особливістю троїстої структури знаку.

Таким чином, семіотичні елементи представлені на всіх рівнях сюжету комедії В. Шекспіра «Сон літньої ночі» та виконують хронотопну, сюжетотворчу та образотворчу функції.

ЛІТЕРАТУРА

1. Еко У. Відсутня структура. Введення в семіологію / Умберто Еко // Мовознавча книга. – Москва: Петрополіс, 1998. – 432 с.
2. Шекспір В. Сон літньої ночі / Вільям Шекспір. – Санкт-Петербург: Пальміра, 2016. – 153 с.